

af den forestaaende Forandring ved Lovbæsenet med Hensyn til Consumtionens Ophævelse. Da jeg nu tillige veed, at det i en Række af Aar netop har været Gjenstand for denne Bestyrelsesgreens Opmærksomhed at søge at indskrænke og nedfætte ogsaa disse Udgifter, og denne Bestyrelse vistnok i saa Henseende endog har overgaaet sig selv i det Aar, hvor de 49,000 Rbd. kom ud, saa har jeg rigtignok nogen Tvivl, om det virkelig vil være muligt at hjælpe sig med 50,000 Rbd. Hvad enten man imidlertid bevilger 50,000 Rbd. eller 53,000 Rbd., vil det med Hensyn til det praktiske Resultat blive det Samme, da der i ethvert Tilfælde vil blive anvendt den størst mulige Besparelse i denne Bestyrelsesgreen.

Hvad Udvalgets Indstilling under Nr. 10 angaaer, maa jeg bemærke, at det vel forholder sig rigtigt, at den paagældende Embedsmands Gage og Taffelpenge ganske nylig ere blevne regulerede, det vil sige: de ere nylig posterede for ham personlig; men den Regulering, der har fundet Sted for ham, er dog ikke stemmende med det, som man havde tænkt sig. Ved den første Finantslov for 1850—1851 blev det nemlig antaget, at den paagældende Post maatte kunne aflægges med 5000 Rbd. i Gage, og, naar man tog Hensyn til de Forhold, den angik, 2000 Rbd. i Taffelpenge. Den Embedsmand, hvorom der her handles, er imidlertid bleven ansat med 6000 Rbd. i Gage, som en Følge af, at han, inden sin Ansættelse i denne Stilling, havde denne Gage i sin forrige Stilling, som man ikke kunde nægte ham. Han gik derfor ind paa det Forsøg at hjælpe sig med de 1000 Rbd. i Taffelpenge, hvorved der kom den samlede Sum af 7000 Rbd. ud for ham, som vilde være bleven opført for enhver Anden, som ikke isørveien havde beklædt dette Embede, eller havde den Indtægt, som han havde. Erfaringen har imidlertid vist, at, naar virkelig en Bevilling til Taffelpenge skal have sin Betydning, saa er 2000 Rbd. ingenlunde for Meget, og det er med denne Erfaring for Die, at Forslaget er stillet, og jeg tillader mig derfor ret indstændigt at henstille til det ærede Things Overveelse, om det, med Hensyn til de særlige Forhold, som hele denne Post angaaer, virkelig kan anses ønskeligt at

reducere Taffelpengene under det, som man selv ved Finantsloven for 1850—1851 har erkendt for rigtigt. At den Paagældende har havt et personligt Gagetillæg fra sin tidligere Stilling, synes dog ikke med Rette at kunne komme til Afgang i hans Taffelpenge, naar han ikke selv dertil erklærer sig villig, og, fordi han fra Begyndelsen af har vist en Villighed i denne Henseende, forekommer det mig ikke, at man, naar Erfaringen senere lærer, at han er derved brøstholden, bør nægte at komme hans Andragende imøde.

Jeg takker den ærede Ordfører for den Anviisning, som han med Hensyn til Indstillingspunktet Nr. 11 har givet mig paa, at man ved 3die Behandling kan regne paa Udvalgets Understøttelse. Jeg maa bemærke, at Grunden, hvorfor Forslaget er fremtraadt paa den skete Maade fra Finantsministeriets Side, har været den, at jeg ansaae det for mere correct end ligefrem at begjere personlige Tillæg for vedkommende Embedsmand. Den Grund, hvorfor personlige Tillæg ellers have været begjerede, nemlig, at Vedkommende fra Fortiden af være i Besiddelse af en højere Indtægt, er jo nemlig ikke ganske tilstede i dette Tilfælde, hvor der snarere kan siges at være Tale om skuffede Udgifter paa Grund af en pludselig Overgang i Henseende til Lønning fra det ene System til det andet eller fra det ene Princip til det andet, og i hvilken Henseende man har troet at burde holde Vedkommende skadesløs. Iovrigt maa det ogsaa bemærkes, at med Hensyn til den eventuelle Pensionering vilde Forslaget, som det foreligger fra Regjeringens Side, være mere fordeelagtigt for Statskassen, forsaavidt nemlig, at der efter samme ikke kan begrundes et Krav paa Pension for Vedkommende, hvilket derimod vil blive Tilfældet, naar de gives som Gagetillæg. Jeg skal imidlertid efter den Erklæring, der er afgiven fra den ærede Ordførers Side, ikke videre insistere derpaa, men med Fornøielse søge at faae Sagen ordnet ved et Endringsforslag til 3die Behandling paa den Maade, der af ham er antydet, hvilket, som sagt, ogsaa for endeel af de Paagældende vil være mere fordeelagtigt end det Forslag, Regjeringen har fremsat. Mod Ud-